

Xin Em Nhẹ Kéo Màn Nhung Lại

Sẽ có một ngày anh chẳng viết / câu chào Ngày Mới gửi cho em /
thì em sao nhỉ em yêu quý / có để từng ngày thương nhớ thêm?

Có để mặt trời rơi trước cửa / có chờ gió nổi trận mưa qua / có
nhìn trăng vỡ tan ngoài biển / có thấy buồn như bướm nhớ hoa?

Nhắc bướm nhắc hoa thương lạ lùng / là anh đang nhớ Trác Văn
Quân / đường xưa lối cũ ai ghìm ngựa / bụi cuốn mờ xa những dấu
chân...

Ngựa mới dừng đây ngựa đã xa / ngàn năm cổ sử bóng sương
nhà / để lâu Hoàng Hạc rêu phong phủ / mỗi một dòng thơ nước
mắt pha...

Ờ nhỉ tự dưng anh lỡ bước / lỡ làng lỡ cuộc một đời trai / soi gương
gương vỡ hay lòng nát / còn ước mơ gì Non Nước ơi!

Những người lính trẻ khi bông súng / là nghĩ mình bông cả mỹ nhân
/ mà mỹ nhân là trang giấy trắng / chờ ngày đang tới đón mừng
Xuân...

*Những ngày đang tới coi như mất / ở cuối chân mây ở cuối trời /
những cánh ngựa bay trong gió bão / bay về đâu trải tấm lòng
phơi...*

Ngày Mới hỏi ơi là thế đó / bút cùn mực cạn gãy đôi gươm / thì
mong chi nữa câu hò hẹn / tạ lỗi mai chiều cũng khói sương!

*

Tưởng tượng đời anh ánh nguyệt tàn / mặt trời trước cửa rụng rồi
tan / xin em nhẹ kéo màn nhung lại / đừng đợi chi ngày nữa mới
sang...

Trần Văn Lệ

